

[Ahlmann-Ohlson]

ren kan få fremført de danske synspunkter med en sådan argumentation, at de virkelig vinder genklang på konferencen.

Klappningerne er noget mere komplicerede, navnlig når det gælder vores havneslam. Det volder store problemer på dette område, og det er særlig tungmetallerne, der er faren ved havneslammet. Principielt bør man kun klappe det ikke forurenede materiale, som havstrømme fører til sejlruterne. Det kunne gøres til en fast regel, at klappningsområdets biologiske kvalitet undersøges på linje med undersøgelse for eventuelle råstofinteresser og betydningen for fiskeriet.

Der mangler også faste analyseprocedurer for det materiale, der skal klappes, og der mangler en efterfølgende overvågning af klappningspladserne. Vi må fra dansk side anbefale en rensning af det tungmetallholdige slam på anlæg som f.eks. Kommunekemi. Vi tager fra konservativ side således afstand fra affaldsøer – det føler vi er udansk – i Nordsøen, som man i Belgien og Holland har tanker om.

Vi må lære selv at rydde op efter os. Det skal ikke være vore børns hovedopgave. Ministerens ønske om hurtigst muligt at standse al forurening fra radioaktive udledninger kan den konservative folketingsgruppe støtte.

Ministeren omtaler også Vadehavet. I den konservative folketingsgruppe lægger vi stor vægt på, at dette internationale fugleområde får stor beskyttelse. Her spiller ikke mindst de store mængder forurenede vand fra de kontinentale floder ind. Dæmpes deres forurening som aftalt, vil det give positiv effekt, ikke blot her, men også for de livsvigtige ynglepladser for Nordsøens fisk. De 2 millioner svømmefugle, der alene i vintermånederne holder til i Vadehavet, må vi være omhyggelige med at sikre fortsat gode levevilkår.

Flyovervågning er ligesom vort politisk nødvendigt for både at forebygge og få fat i synderne. Tænk, hvor store skader et enkelt skib kan afstedkomme, når det afleverer resterne fra olietanken på fiskepladser i stedet for til anlæggene i havnen! Den type forurening skal stoppes. Synderne skal findes, og sagerne skal behandles af vor domstole.

Det sidste punkt i udkastet til den nye ministerdeklaration, det tiende, ministeren omtaler, er forbedring af det videnskabelige arbejde. Det støtter vi, for Nordsøen er så vigtig for det

danske samfund, at vi ikke har råd til biologiske overraskelser, som det så vil tage årtier at udbedre. De forskningsresultater er trods alt det værktøj, vi skal bruge, når vi skal træffe beslutninger på det miljøpolitiske område, og det vil da være en dårlig håndværker, der nægter sig selv godt værktøj.

For Det Konservative Folkeparti er det internationale miljø samarbejde en hovedhjørnen. Vi skal ofre mange kræfter på at være godt forberedte og på at komme med veldokumenterede forslag. Miljøproblemerne er grænseoverskridende, og derfor skal de naturligvis løses i fællesskab. Vi ønsker således, at Danmark er i front på miljøspørgsmålene, og i forlængelse heraf vil det være naturligt, hvis Danmark tilbyder sig som vært ved en kommende Nordsøkonference.

Der er heldigvis her i landet bred enighed om vort internationale miljøengagement. Det Konservative Folkeparti mindes den konstruktive debat den 10. februar 1987 om det internationale miljøarbejde. Nu står vi så over for Nordsøkonferencen. Lad os håbe, at denne debat vil vise, at vi stadig væk står sammen her i landet om at skaffe Nordsøen bedre miljøforhold.

Sønderby (V):

Jeg vil sige tak for det svar, ministeren har givet på forespørgslen.

Der skal ikke være nogen diskussion om, at vi fra Venstres side er enige med ministeren i, at der ikke kan gøres nok for, at Nordsølandene lever op til deres forpligtelser. På dette område lige så vel som på det hjemlige må forurenere betale.

Venstre stemte også for havmiljøplanen, som vi vedtog sidste år. Hvis nogle måske mente, at vi ikke var alt for aktive i debatten, kan man i hvert fald læse i Folketingstidende, at det var vi, men det var på betingelse af, at havforureningsproblemet løses af de lande, der ligger op til det hav. Lige så meget af den forurening kommer fra vore nabolande. Vi har, som vi før har sagt, accepteret, at vi er foran i miljøtiltag, men så forlanger vi også, at andre lande gør en indsats. Hvad nytter det, at vi investerer 12-14 mia. kr. i et rent hav, når andre lader stå til – eller næsten da? Havforurening kommer ikke kun fra dumpning og fra havafbrænding. Det kommer fra floder og fra en hel masse andre steder.